

خدایی که خود را پنهان می کند - خدای پنهان

پیام دوازده

خدایی که خود را پنهان می کند - خدای پنهان

مطالعه متون مقدس: اشعیا ۴۵: ۱۵؛

افسسیان ۳: ۱۶-۱۷؛ فیلیپیان ۲: ۱۳؛ لوقا ۱۸: ۱-۸

۱. «ای خدا و ای نجات‌دهنده اسرائیل، براستی که تو خدایی هستی که خود را پنهان می‌کنی» - اشعیا ۴۵: ۱۵:

آ. تقریباً هیچ یک از فرزندان خدا نمی دانند که کتاب مقدس از خدا به عنوان خدایی می گوید که خود را پنهان می کند - آ. ۱۵:

۱. این ثابت می کند که فرزندان خدا شناخت کافی از خدا به عنوان آن که خود را پنهان می کند ندارند.

۲. ما شاید خدا را به عنوان خدای توانا، خدای عادل و خدایی که سرشار از فیض و محبت است بشناسیم. با این حال، شاید خدا را به عنوان خدایی که خود را پنهان می کند نشناسیم - لوقا ۱: ۴۹؛ ۱ پطرس ۵: ۶؛ مکاشفه ۱۵: ۳؛ افسسیان ۲: ۷؛ مزامیر ۱۷: ۷.

ب. اگرچه خدای ما حاضر مطلق، قادر مطلق و سرشار از بخشش است، او همانطور که کتاب استر نشان می دهد، خدای پنهان شده نیز هست - ۴: ۱۴.

پ. خدا عالم را آفرید و سپس خود را در آن پنهان کرد، تا زمانی که ما نمی دانیم کجا او را پیدا کنیم - ایوب ۲۳: ۳.

ت. خدا کارهای بی شماری در بین فرزندان اسرائیل و کارهای بی شماری در زندگی شخصی آنها انجام داد، اما او خود را پنهان کرد؛ او بی وقفه کار می کرد، ولی او همیشه پنهان بود - اشعیا ۴۵: ۱۵.

ث. ما باید دریابیم که خدای قادر مطلق که او را خدمت می کنیم، هنوز خودش را پنهان کرده است، مخصوصاً وقتی به ما کمک می کند - یوحنا ۱۴: ۲۶؛ رومیان ۸: ۲۸:

۱. ما نمی توانیم او را ببینیم، و او ظاهراً کاری انجام نمی دهد.

۲. در واقع، او به نحوی پنهان کارهای زیادی را برای ما انجام می دهد، همانطور که ما را با قدرت از طریق روح خود در انسان درونی تقویت می کند تا مسیح خانه خود را در دل‌های ما بسازد - آ. ۲۸، ۳۴؛ استر ۴: ۱۴؛ فیلیپیان ۲: ۱۳؛ افسسیان ۳: ۱۶-۱۷. آ.

ج. خدایی که خود را پنهان می کند، در درون ما بی صدا و در عین حال قدرتمند عمل می کند - فیلیپیان ۲: ۱۳:

۱. مسئولیت ما این است که با واکنش به حس درونی در اعماق خود، با او

همکاری کنیم - رومیان ۸: ۶.

۲. هرگاه حس می کنیم که خدا در درون ما زندگی و عمل می کند، باید آمین بگوییم، زیرا آنجا در اعماق وجود ما، مخفیانه و بی وقفه، خدایی که خود را پنهان می کند در حال کار است.

چ. اگر متون مقدس را با دقت مطالعه کنیم، خواهیم دید که خلق و خوی خدا چنین است که از خودنمایی بیزار می باشد؛ او دوست دارد مخفیانه کار کند تا اینکه آشکارا - متی ۶: ۱-۸.

ح. خلق و خوی ما کاملاً برخلاف خلق و خوی خدا که خود را پنهان می کند است - اشعیا ۴۵: ۱۵:

۱. خدا پنهان بودن را دوست دارد؛ ما نمایش را دوست داریم - متی ۶: ۱.

۲. خدا طالب اظهارات ظاهری نیست؛ ما نمی توانیم بدون آنها قانع باشیم - آ. ۲.

۳. این خلق و خوی الهی، برای ما آزمون و آزمایش بزرگی است.

۲. کتاب استر روایت واضحی از این است که چگونه خدای پنهان اسرائیل، مخفیانه از برگزیدگان مظلوم خود در پراکندگی آنها مراقبت کرد و آشکارا برگزیدگان خود در اسارت را نجات داد - ۱: ۲۲-۲۳؛ ۲: ۱-۲۳:

آ. نکته حیاتی این کتاب این است که همان خدایی که اسرائیل، نسل ابراهیم را به عنوان برگزیدگانش انتخاب کرد، پس از آنکه آنها را به اسارت ملل غیریهودی درآورد، برای آنها خدای پنهان شد تا از آنها مخفیانه مراقبت کرده و آنها را در حالی که در اختفا عمل می کند، آشکارا نجات دهد - اشعیا ۴۵: ۱۵:

۱. این دلیلی است که کتاب استر اشاره ای به نام خدا، حتی در جاهایی که باید نام خدا ذکر شود، ندارد - ۴: ۳، ۱۶.

۲. از یک سو، خدا از ملل غیریهودی به عنوان ابزاری برای تأدیب مردم خود استفاده کرد؛ از سوی دیگر، خدای پنهان با قوم اسرائیل بوده، از آنها مراقب می کرد.

ب. خدای پنهان شده، به طور مخفیانه کارهای زیادی برای اسرائیل انجام داد:

۱. خدای پنهان شده، یک پادشاه بزرگ در جهان غیریهودی برقرار کرد که بر یک امپراتوری بزرگ، از هند تا حبشه، قدرت داشت - ۱: ۱-۲.

۲. خدای پنهان شده باعث شد که پادشاه بزرگ ملکه خود را برکنار کند چون از کلام او سرپیچی کرد - آ. ۳-۲۲.

۳. خدای پنهان شده، در مراقبت مخفیانه خود، استر، یک باکره یتیم یهودی را برانگیخت تا توسط پادشاه بزرگ به عنوان ملکه خود، تاج گذاری شود

- ۲: ۱۸-۱.

خدایی که خود را پنهان می کند - خدای پنهان

پ. طی سالهای اسارت، خدا پنهان شده بود و هنوز هم پنهان است؛ حتی امروز در عصر کلیسا، خدا خودش را پنهان کرده است - اشعیا ۴۵: ۱۵.

۳. اهمیت آن مَثَل در لوقا ۱۸: ۱-۸ عمیق است، و ما باید خدا را همانطور که آشکار شده است، به عنوان خدای پنهان بشناسیم:

آ. آن بیوه زن در آیه ۳ دلالت بر ایمانداران دارد؛ از لحاظی، ایمانداران به مسیح، در عصر حاضر یک بیوه زن هستند زیرا شوهر آنها، مسیح، ظاهراً از آنها غایب است - ۲ قرن‌تیاں ۱۱: ۲.

ب. مانند بیوه زن در مَثَل (لوقا ۱۸: ۳)، ما ایمانداران به مسیح، دارای یک دشمن [حریف]، [یعنی] شیطان آن ابلیس هستیم که در مورد او به دادرسی خدا نیاز داریم:

۱. این مَثَل نشانگر رنجی است که ما از حریف خود در طول غیبت ظاهری خداوند داریم.

۲. در زمان غیبت ظاهری او، ما بیوه زنی هستیم که حریفش همیشه او را اذیت می کند.

پ. در حالی که حریف ما، ما را آزار می دهد، به نظر می رسد که خدای ما عادل نیست، زیرا او اجازه می دهد که فرزندانش به طور ناعادلانه آزار ببینند - ۱ پطرس ۲: ۲۰؛ ۳: ۱۴، ۱۷؛ ۴: ۱۳-۱۶، ۱۹:

۱. در طول قرن ها، هزاران هزار نفر از پیروان روراست و امین خداوند عیسی دستخوش آزار ناعادلانه بوده اند؛ حتی امروز بسیاری تحت رفتار ناعادلانه هستند - مکاشفه ۲: ۸-۱۰.

۲. خدای ما غیر منصفانه به نظر می رسد، زیرا او برای قضاوت و توجیه نمی آید؛ به دلیل این وضعیت، خداوند عیسی از یک داور بی انصاف استفاده کرد که حاکی از خدا باشد، که به نظر نمی رسد کاری از جانب مردم آزار دیده اش انجام دهد - لوقا ۱۸: ۲-۶.

ت. آن بیوه زن در مَثَل، مدام نزد داور بی انصاف می آمد و از او می خواست که داد او را از دشمنش بگیرد؛ ما باید با پایداری برای این دادرسی دعا کنیم و دلسرد نشویم - آ.آ. ۱، ۳:

۱. وقتی شوهرمان ظاهراً غایب است و ما به عنوان یک بیوه زن روی زمین مانده ایم، موقتاً خدای ما داور بی انصاف به نظر می رسد - آ.آ. ۶.

۲. اگرچه او به نظر بی انصاف می آید، ما هنوز باید به او متوسل شویم، با پایداری دعا کنیم، و دوباره و دوباره مزاحم او شویم، زیرا او برگزیدگان خود را که «شبانه روز بدو استعائه می کنند»، به زودی دادرسی خواهد کرد - آ.آ. ۷-۸.

- ث. مکاشفه ۸: ۵ دلالت دارد بر پاسخ به ۶: ۹-۱۱ و لوقا ۱۸: ۷-۸:
۱. دعاهای مقدسین در مکاشفه ۸: ۳-۴ باید برای داوری زمین باشد، که با اقتصاد خدا مخالف است.
  ۲. داوری خدا بر زمین - انداختن آتش به سوی زمین - پاسخ دعاهای مقدسین با مسیح به عنوان بخور است - آ.آ. ۳-۵.
  - ج. «چون پسر انسان آید، آیا ایمان را بر زمین خواهد یافت؟» - لوقا ۱۸: ۸:
    ۱. کلمات یونانی که «ایمان» ترجمه شده اند، عیناً به معنای «آن ایمان» هستند. این نشانگر ایمان پایدار برای دعای پایدار ما، مانند دعای بیوه زن، است.
    ۲. ایمانی که از طریق آن نجات یافتیم، مرحله اولیة ایمان است؛ ایمانی که ما را به اتحاد حیات با مسیح آورد، ایمان پیوند دهنده است - ایمانی که از طریق تماس مداوم ما با خدای سه یکتا به درون ما وارد می شود تا ما توسط پسر خدا زندگی کنیم - رومیان ۱: ۱۷؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ یوحنا ۱۴: ۱۹.
    ۳. ایمان پیوندی، الزام الهی برای پیروزمندان به جهت ملاقات با مسیح در بازگشت فاتحانۀ اوست - لوقا ۱۸: ۸:

(آ) ایمان پیوندی، خدای سه یکتاست که در ما حرکت می کند تا ما را با غنای کاوش ناپذیرش پیوند دهد - افسسیان ۳: ۸.

(ب) ایمان پیوندی، ایمان ایماندارانی است که هیچ اعتمادی به خودشان ندارند؛ بلکه اعتماد آنها به خداست - ۲ قرن تیان ۱: ۹.

(پ) وقتی که خداوند عیسی بازگردد، تعدادی از غلبه کنندگان را خواهد یافت که با ایمان پیوندی زندگی می کنند و او آنها را به عنوان گنجینه هایی برای پادشاهی او طی هزار سال سلطنتش، به حساب خواهد آورد - لوقا ۱۸: ۸؛ مکاشفه ۲۰: ۴، ۶.